

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. MONTEVERDE 4251
(1636) OLIVOS
BS. AIRES - ARGENTINA

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

VI. évf. 63. sz.
2010. JÚNIUS
(LXXXI. évf. 15.869. sz.)

Csapó Endre (Sydney):

Nemzeti kapitalizmust!

Kezdjük hát a kapitalizmus fogalmával. Egyik értelmezésében gazdálkodási módszer. Másik értelmezésében politikai irányzat.

Mint gazdálkodási módszert egészen egyszerű meghatározni. Amióta a termelés finanszírozással történik, a kapitalizmus maga a gazdálkodás. Ennek értelmében kapitalizmus volt, van és lesz, mert a gazdálkodás egyetlen módja. A kommunisták azt állították, hogy a kapitalizmust megszüntetik, mert kizsákmányol. Kivették a kapitalizmusból a piaci mechanizmust és a konkurenciát, helyébe bevezették az államkapitalizmust. A kizsákmányolást állami szintre emelték. Soha nem harcoltak a kapitalizmus ellen (ahonnan támogatást kaptak), mindig is csak forradalmak és háborúk során az uralmuk alá hajtott nép elitjét, uralkodó osztályát irtották ki.

A kapitalizmus, mint politikai irányzat, a nyugati civilizációs fejlődésben az élet mestereként jelent meg. Tehette, mert a kapitalizmus, mint gazdálkodási módszer az emberi élet kiteljesedésének, jólétének, haladásának megvalósítójává fejlődött.

A kapitalizmussal, mint gazdálkodási módszerrel nincs probléma, azt fejleszteni, javítani, alkalmazni kell. A probléma a politikai kapitalizmussal van - kár, hogy nem kapott külön elnevezést. A kommunizmus a szekuláris filozófia terméke. Nyugat egyetemén több mint száz éve tömök a hallgatók fejét Marx tanaival és az internacionalizmus egyéb filozófiai irányzataival.

A Magyarországon üzemeltetett kommunizmusnak nem az a főbűne, hogy az ország gazdasági életét egy éhhalálra elmentelt gyakorlatba erőltetésével a stagnálás állapotába szorította, mert eszelős intézői hittek benne (ország és társadalom azzal élte túl, amit abból visszalopott), hanem az a fő bűne, hogy az erkölcsöt rendőrségi ügyé sorvasztotta - a törvény háta mögött szabad a vásár. **A törvénytisztelő, kiválóságokra felnéző magyar nép nincs többé.** Ami erkölcs, tartás még megmaradt, az a régi polgári nevelő hagyományokat megőrző családok érdeme.

A kapitalista gazdálkodási módszert fejleszteni és ellenőrizni kell, a politikai kapitalizmussal szemben védekezni kell. Az, amit a kapitalizmus hibáiként emlegetünk (mint a kapzsiság, uzsorosság, eladósítás, stb.), azok emberi hibák, amiket a kapitalizmusból, vagyis a gazdaság működéséből ki kell iktatni. Ahogy az egyéni szabadságnak is megvannak a törvényes korlátai, épp úgy törvényes korlátok között kell működnie a gazdasági élet minden intézményének.

Közgazdászok között vita folyik, hogy milyen a helyes arány egy ország gazdasági életében a nagyvállalatok és a közepes és kisebb vállalatok között. Ausztráliában kb. 60% a kisebb vállalatok részesedése, míg a munkavállalók kb. 80%-át foglalkoztatja. Nagy a munkavállalói mobilitás. Magyarországon a nagyvállalatok főként külföldi, odatelepült gyárüzemek, és ha jónak látják, odébb állnak. Ilyenkor a bedolgozó kisvállalkozó is munka nélkül marad.

Magyarországon a közép- és kisvállalkozások foglalkoztatják a dolgozók körülből 65%-át. Ők adják az export 35%-át. Összegezőképpen elmondhatjuk, hogy Magyarország nem abba ment tönkre, hogy átváltott a kapitalizmusra, hanem az a baj, hogy nem védte meg magát a politikai kapitalizmus újabb áramlatával szemben. Közelebről: az egypárt-kormányzat bukásával egyidőben felállott kerekasztal társaság elfogadta a rendszerátváltás lebonyolítására jelentkező külhatalmi és pénzügyi körök keretajánlásait. Egészen pontosan: a nemzetközi társulatok benyomulásának és magyarországi berendezkedésének, országot kifosztó tevékenységének támogatása folyamatában megvagyonosodott hazai pártelit lett a gazdasági és politikai hatalom birtokosa, akik megosztották az ország vagyonát külföldi elvtársaikkal.

Ezek eléggé ismert dolgok, valamint az is, hogy az elmúlt húsz év, de különösen az utóbbi nyolc év megérlelte a magyar társadalomban a védekezés szellemét. Ez készült realizálódni áprilisban, az országgyűlési választások során, határozott változás lehetőségével. Minket, akiket távolból is közvetlenül érdekel az ország sorsa, már olyan rész kérdés is érdekel, hogy a Fidesz-KDNP párt akar-e és tud-e élni a kapott történelmi alkalommal?

Az alkalomadta lehetőség kötelez. Először történik a demokratikus húsz évben, hogy egy nem-koalíciós kormány, tehát egy egységes kormány jön létre. Mint-hogy úgy sikerült, hogy a kormányzó párt kétharmados többséggel került be a Parlamentbe, akkor akár új alkotmány is létrehozható lesz. Ami a gazdasági élet irányítását illeti, a szükséges törvények meghozatalához nem is szükséges a kétharmados fölény. Láthattuk a jelenlegi garázdálkodás nyolc évében, hogy minden szavazásra került kormányjavaslat törvénné vált, minden ellenzéki javaslat megbukott - a kocka fordultával a zászló az új kormánynak áll. Az 1989-ben megalkotott (oktrojált és manipulált) alkotmány erős, szinte diktatórikus hatalmat biztosít a kormány részére. Amennyire alkalmas volt ez a baloldali kormány részére korlátlanul rosszat cselekedni, épp olyan mértékben fennáll majd az új kormány lehetősége korlátlanul jól cselekedni. És amennyire megfelelt ez a rendszer a nemzetellenes politikának, ugyannyira meg kell feleljen ez az „erős kéz kormányzati rendszer” a nemzetérdekű politikának. Márpedig **Magyarország talpraállítása most nemzetérdekű politikát követel, aminek a megvalósításához erőskező kormány kell.**

Magyarország népe jelenleg zaklatott állapotban van. Nem ideológiai vita epeszti a lelkeket. Négy évtizeden át minden politikai hangszórón azt hallotta, hogy építjük a jövőt, a jólétet, a bőséget, le-hagyjuk a Nyugatot is, és amikor Nyugat belénk költözött, az is csak visz. Magyarország munkaképes lakosságának 57%-a dolgozik, illetve keres munkaalkalmat. Ez szocialista örökség. **Nyugatról nem a jólét jött, hanem a tempó.** De az eladósodással azt is rásózták az országra, hogy szorgalma ellenére sem jut előbbre.

Folyt. a 2. oldalon

Trianon – 1920. június 4 – a súlyos nemzeti tragédia –

Miért van az, hogy 90. évvel a szégyenletes békediktátum után az Óhazától 15 ezer kilométerre másodgenerációsok is úgy érzik, hogy meg kell emlékezniük Trianonról? Ez csak úgy magyarázható, hogy akik magyar érzellemmel rendelkeznek, azok nem tűrik a kényelmes feledést. Nem vagyunk mi irredenták az 1920-as, 30-as évek generációi szellemében, jelszavunk nem a „mindent vissza!”. Hanem kötelességünknek érezzük azt az igyekezetet, hogy tudatosítsuk kortársainkban, környezetünkben, utódainkban: egekig kiáltó igazságtalanság történt Magyarországgal 1920. június 4-én! Nem a magyar diplomaták ügyetlenségén, alkalmatlanságán múltott ez a szerződés, sem a nagyhatalmak megbízottainak jobb szakavatottságán. Ez a döntés, akár egy kirakatperben, előre el volt már határozva, a „vádolt fél” még arra sem volt méltónak

nyilvánítva, hogy meghallgassák. Ezer-szer bűnös Franciaország (Clemenceau, Tardieu, Poincaré, Berthelot), Anglia (Lloyd George, Seton-Watson), Amerika (Wilson), Oroszország (Sazonov), valamint Csehország (Masaryk, Beneš), Románia (Brătianu, Titulescu) és Szerbia (Pasic). A lista korántsem teljes! Utólag aztán voltak nyilatkozatok. (HKZS)

Aristide Briand (1862-1932), 1921-ben választott francia miniszterelnök:

„Ki kételkedne abban, hogy a magyar határt nem önkényesen vonták meg? Elég ránézni a térképre, követni a határvonalat, amely egyébként egyáltalán nem végleges, hogy meggyőződjünk arról, hogy az nem fedi a valóságot.”

Théophile Delcassé, francia külügyminiszter (1852-1923):

„Egy nemzet sincs megalázva azzal, hogy legyőzték, vagy ha aláírt - késsel a torkán - egy végzetes békeszerződést. Becstelenné válik azonban, ha nem tiltakozik, ha tönkretételéhez maga is hozzájárulását adja. Nem a vesztes a bukás, hanem a lemondás...”

Henri Pozzi, francia politikus, diplomata (1879-1946):

„Ha az ember az igazságnak csak egy kis részletét is megismeri, és ha ennek az igazságnak a fel nem ismerése az övének ártalmára lehet, akkor nincs joga azt ki nem kiáltani - történjék bármi azzal, aki kimondja.”

Benito Mussolini államférfi (1883-1945):

„A békeszerződések nem koporsók, amelyekből a legyőzötteknek sohasem szabad kilépniük.”

Yves de Daruvár, francia-magyar hazafi, író (1921-):

„Trianon történelmi tévedés, földrajzi szörnyszülött, gazdasági lehetetlenség, igazságtalan békeszerződés önmagában és tragikus következményeiben.”

Georges Roux, neves francia történész 1931-ben újra tanulmányozta a békeszerződések revíziós kérdéseit:

„Erőtéljes hazug propagandával igyekeztek a kormányok a katonák harci szellemét fokozni. A tények meghamisítása szabálylává vált, a gyűlölet szent érzelemmé. Eszméket kovácsoltak, erkölcsi önigazolásra, a saját népük lelkesítésére és az ellenség demoralizálására. Ilyen hangulatban voltak a szövetségesek, amikor a Központi Hatalmak 1918-ban összeomlottak. A győzelem váratlan és nem remélt volt. A gyors cselekvés vágya nem adott időt a megfontolásra. A győzelmi mámorban hónapok alatt készült el a béke, az új Európa, korlátlan hatalommal. Világos, hogy a magyarok nem vették egyszerűen

tudomásul az erőszakos területi csonkítást, amely mindennemű nemzetközi jogba ütközött, a lakosság megkérdezése nélkül. Végül volt egyetlen népszavazás, Sopronban, a magyarok győzelmével Ausztriával szemben - amely maga is vesztes volt. Az új államokban, amelyeket a győztesek támogattak, nem engedtek meg egyetlen népszavazást sem.”

Siklósi András, jelenkori magyar publicista:

„A trianoni katasztrófát a bolsevizmus évtizedeiben említeni is tilos volt, de 'szalonképes' politikai körökben ma is kerülendő témának számít. - Aligha gondolhatja magát derék magyarnak az, akinek nem fáj Trianon, s aki e példátlan gaszágot nem akarja valamilyen formában orvosolni. A trianoni szerződés a világtörténelem legrosszabb, legkegyetlenebb, legördögibb békéje, amely a fő vesztes, Magyarország számára örökre kiheverhetetlen és elfogadhatatlan. Tágabb értelemben pedig egész Európa tartós békéje, fejlődése is attól függ, hogy visszaállítja-e az I. világháború előtti állapotokat, ill. megadja-e valamennyi itt élő népnek, mindenképp a rengeteget szenvedő magyaroknak a teljes önrendelkezést minden téren. ▣

A TARTALOMBÓL:

I. LAMOSZSZ Találkozó Bs.As.	2.o.
Dr. Szili Katalin és mi	2.o.
Saáry Éva: Izlandi záróbeszéd	3.o.
Puskás film	3.o., SP 2.o.
Piller Éva: Árpádfalva 2. rész	4.o.
Minden 6. ember rasszista?	5.o.
MAGYARORSZÁGI HELYZET	5.o.
A szerkesztőtől - soron kívül	6.o.
A KOLONIA HÍREI	6.-7.o.
„Lármafák népe”	HUFI I.
A Sátoraljajúhelyiek (2. rész)	HUFI II.
Levél a Balassiból!	HUFI III.
Gondolatok a cserkészetről ..	HUFI III.
A Tál Család	HUFI IV.
Szemelvények a HKK-k.tárból ..	HUFI IV.
El hermoso Balatón	SP I
CUMPLEAÑOS JUNIO-JULIO	SP II
Un año - ¿largo o corto?	SP III
A 90 años de una tragedia	SP III
CALENDARIO DEL MES	SP IV

ELSŐ LAMOSZSZ TALÁLKOZÓ BUENOS AIRESBEN

Rendkívüli eseményben volt része Buenos Airesben az argentinai magyar kolóniának május 14 és 16 között a Latin-Amerikai Magyar Országos Szervezetek Szövetsége (LAMOSZSZ) a házigazda Argentínai Magyar Intézmények Szövetsége (AMISZ) rendezésében lezajlott 1. Találkozója alkalmából. A komoly előkészítő munka meghozta gyümölcsét, mert a találkozon minden zökönmentesen ment végbe.

Már a Mindszentynumban, az első ismerkedési esttől kezdve harmonikus hangulat alakult ki a résztvevők között és ez a hangulat óráról-órára egyre jobban érezhetővé vált. Latin-Amerikából Argentína, Brazília, Chile, Uruguay és Venezuela tagországok voltak képviselve (Paraguay sajnos nem tudott eljönni). Magyarországról megjelent Dr. Szili Katalin volt Országgyűlési elnök munkatársai, Kerényi György és Söregi Éva kíséretében, és Dr. Varga Koritár Pál, új argentinai magyar nagykövét valamint Házi Judit konzul.

A fölöttébb sűrített program április 14-én du. pár perces ismerkedéssel kezdődött, himnusz, majd Szabó Éva AMISZ elnök, Kunckelné Fényes Ildikó LAMOSZSZ elnök és Dr. Varga Koritár Pál köszöntötték a jelenlévőket. Szomorú szívvel emlékeztek meg az idő előtt elhunyt ifj. Benedek Lászlóról, akinek elvesztése pótolhatatlan űrt hagyott. Egy rövid film bemutatta az argentinai magyar intézmények egy részét, majd Kunckelné Ildikó beszámolt a LAMOSZSZ történetéről és jelenlegi helyzetéről. A közös vacsora előtti perceket Dr. Szili Katalin arra használta fel, hogy néhány gondolatot felvessen a szóránymagyarság öntudata, a magyar nyelv és a hagyományok további fenntartásáról. Szavaival alátámasztotta azt, hogy mennyire fontos az a fáradságos munka, amelyet sok ezer km-re az Anyaországtól a különböző magyar intézmények már nagyon régen végeznek kolóniáikban.

Másnap a délelőtti programban az öt tagország képviselője többé-kevésbé elegendő idővel rendelkezett ahhoz, hogy a magyar munkának a saját országában lefolyt történetét ismertesse. Adódtak közös nevezők, így pld., hogy mindenhol már századokkal ezelőtt megjelentek a magyarok, jezsuiták, kutatók, kalandorok, zenészek. A XX. század elejétől kezdve segélyegyletek, egyházak, iskolák és cserkészmozgalmak körül alakultak ki az

első intézmények, majd a hagyományok, a zene és népitánc gyűjtötték szárnyaik alá az ifjúságot. Mindez a mai napig fennáll, hol hatvan, hol nyolcvan, hol száz éve, a közösségek anyagi segítségével és önzetlen munkájával. Az utóbbi években a LAMOSZSZ együttműködésének köszönhető az, hogy több egyesület részesült anyagi támogatásban a magyar kormánytól.

A déli órákban vendégek és helybeliek átlátogattak a Szent László Iskolába, ahova néhány év óta átköltözött a Zrínyi Ifjúsági Kör égisze alatt szombatontként működő, már több mint ötven éves hétvégi magyar iskola, jelenleg 61 diákkal és 15 tanárral. Bemutatásra került egy rövid műsor, amelyben a gyerekek énekeltek, szavaltak, furulyáztak, míg a közönség tapsal köszöntötte meg a közös munkát. A helyben elfogyasztott ebéd után vissza a Hungáriába, ahol a cserkészcsapatok zászlófelvonását szemlélték meg a szabadban, de siettek vissza a terembe, mert az időjárás hirtelen megváltozott és a szép napsütésből hideg szeles délután lett.

Dr. Szili Katalin hozzászólásai hangzottak el. T.k. megvitatta, hogy miért jó magyarnak lenni, kiemelte - a gyönyörű Reményik vers alátámasztásával - az iskola és a templom szükségét és szerepét. Véleménye szerint a magyar állam ne tekintse anyagi segélyét kiadásnak, hanem befektetésnek. Állította, hogy Magyarországnak szüksége van a szóránymagyarságra. Ígéretet tett, hogy a szeptemberi Szórványkonferencián a most kézhez kapott adatok gyűjteményét ismerteti és minden résztvevő kezébe eljuttatja. Ebben ui. le van írva a tagországok rövid története és intézményi működése. Kerényi György munkatársa felolvasta Dr. Németh Zsolt május 11-én írt, a LAMOSZSZ Közgyűléshez intézett levelét. Ebben megemlíti, hogy Magyarországon új szelek fújnak, hogy az elmúlt évek együttműködésének folyamánaként 12 nagyszabású dokumentumot sikerült kidolgozni az országhatáron belül és azon kívül élő magyarság jövőjét illetően, köztük a Szórványstratégiát, amely jelentős részben a Kárpát-medencében élő magyarsággal foglalkozik. Végül is egy olyan világot lát a jövőben, ahol jó magyarnak lenni, de ahhoz nem a világnak kell megváltoznia, hanem a magyar nemzetnek és Magyarországnak kell megindulnia a felemelkedés útján. Ígéretet tesz ennek érdeké-

Dr. Szili Katalin megismeri az argentinai magyarságot

A hűséges AMH olvasó előtt nem ismeretlen **Dr. Szili Katalin** neve. Ő volt a magyar Országgház elnöke 8 éven át, amíg az MSZP kormányzott. Az új választási fordulat folytán mostantól kezdve parlamenti MSZP képviselő.

Ez azonban szavai szerint „nem jelent akadályt” abban, hogy a „mi ügyünket” is képviselje. Ahogy a szomszédos krónikában olvasható, a LAMOSZSZ megtartotta 1. Közgyűlését a tagországok képviselőivel, és erre az alkalomra külön meghívást kapott Kunckelné Ildikó szövetségi elnöksasszonytól. A megnyitó szinte órára egybe esett az új összetételű Országgyűlés megalakulásával, eskütelével. Dr. Szili tehát aznap nem tehetett le esküjét, nem vehetett részt a még nyitott működési szabályok rögzítésében. A hiányt majd utólag pótolhatja, talán már az új kormány hivatalba lépése után. Köztudott volt, hogy az ideutazása adott okot kimentésére.

Ezzel a döntésével Dr. Szili kimutathatott két tényezőt: egyrészt, hogy kitűnő politikai érzéke által távolmaradása karrieri szempontból előnyt jelenthet, más-

részt, hogy **ugyanakkor** a dél-amerikai magyarság általa föl vállalt érdekeinek lendületet adhat.

A képviselő asszony köztünk való szereplése első estjén már kinyilváníthatta, hogy továbbra is szívén viseli az Anyaországtól távolra szakadt magyarságot. Alulírott föl jogosultnak érzi magát annak megállapítására, hogy Dr. Szili politikai érzéke nemcsak párosult a diplomáciai tudásával, hanem előbbi a kiváló szónoki tehetsége által még jobban bebizonyosodott. A jó szónok, a jó konferenciái előadó ui. pontosan megérzi és föl méri a célpublikum hangulatát, ezt föl szívja, magáévá teszi, és ha ez sikerült, akkor hallgatóságát meghódítja, mert annak nyelvén szólal.

Ez történt május 14-én este Buenos Airesben, a LAMOSZSZ konferencia megnyitására. Dr. Szili Katalin az argentinai magyarságot meghódította bemutatkozó beszéde hazafias érzelmű tartalmával, meleg és őszinte hangnemesével, az érdeklődést irántunk minden szinten magában foglaló emotív szavaival.

Neki és vele jött munkatársainak köszönjük ezt a látogatást! (HKZS)

ben, hangsúllyal az összefogásra és együtt dolgozásra, hogy ez meg is valósuljon.

Folytatásként megnyílt a kerekasztal, ahol a latin-amerikai magyar intézmények fennmaradási lehetőségei kerültek megvitatásra ifj. Zaha Sándor vezetése alatt. Az asztalnál Kunckelné, a sokoldalú Pillerné Éva, Haynalné Kesserű Zsuzsó AMH szerkesztő, Bonapartian Edi Regös táncsoport vezető és Lajtaváryné Benedek Zsuzsi magyar nyelvtanítás szakértő fejtegették a témát ki-ki saját szemszögéből, majd több érdekes hozzászólás hangzott el. Összefoglalva, a fennmaradás: az magyar öntudat, a néptáncn keresztlé meg lehet szeretetni a magyar érzést, elengedhetetlen a magyar nyelvápolás - de mindehhez szükség van a támogatásra szakképzett pedagógusokon és továbbképzéseken keresztül. Mindezekért pedig nélkülözhetetlen, hogy az elhangzott kérvények illetékes kezekhez eljussanak Magyarországon.

Késődelután megtartotta a LAMOSZSZ az 1. Küldöttgyűlését, megszületett a zárónyilatkozat, amelyben t.k. lefektették azokat a kérélmeket, amelyekkel a Szövetség az Anyaországhoz fordul oktatási,

továbbképzési és anyagi támaszok terén (*). Megtörtént a tisztújító választás: egyöntetűen felkérték Kunckelné Ildikót, hogy vezesse tovább a Szövetséget, majd minden tagország hazatérését követően saját Intézményeik szavazatával meg fogja választani a maga képviselőjét.

Az intenzív munkanap záróvacsorája közben a Regös táncegyüttes fellépésével lepte meg és szórakoztatta a vendégeket. A tagországok megajándékozták egymást emléktárgyakkal, Dr. Szili Katalin t.k. könyveket adott át a delegációknak. A Magyarországról jötték viszont az AMISZ-től egy részvételi diplomát és pénzérmet vittek magukkal emlékkbe.

Vasárnap reggel a Református Egyházban tartott magyarnyelvű Istentiszteletet Nt. Demes András, utána párórás városnézés és ebéd volt az utolsó hivatalos program. Ekkor Kunckelné megköszönte a rendezőségnek és a kolóniának, valamint minden résztvevőnek az 1. Találkozó sikeres megrendezését és jelezte, hogy két év múlva Brazíliában szeretné viszontlátani a tagokat.

KRÓNIKÁS:
Balthazar Mártha

(*) A zárónyilatkozatot / képanyagot következő számunkban közöljük Szerk.

CSAPÓ ENDRE: NEMZETI KAPITALIZMUSTI ...

Folyt. az 1. oldalról

A rendszerváltoztatás által beadott altatóból fölbredve olyan nyugati pályaudvaron találta magát az ország, ahonnet versenypályák indulnak, és az állomásokra érkezést osztályozzák. Nincs visszalépés, az értékmérő a GDP. A vetélkedő egységek még mindig az államok, amelyek teljesítményük alapján kedvezmények és leminősítések terelődésében igyekeznek megfelelni a versenyszabályoknak. Az együttes fejlesztési előmenetel a globalizmus előírása. Nem baj, általa az ország is menetel. Csak az az adósság-szolgáltatás ne volna...

Orbán Viktor - nagyon helyesen - a gazdasági élet rendbetételében látja a kilábalás lehetőségét. Február 18-án a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara Gazdasági Évnyitói című rendezvény vendégeként felszólt Orbán Viktor, és kijelentette, hogy elkövetkező kormánya gazdasági terveit és faladatait a magyar gazdaság képviselőivel egyetértésben kívánja megvalósítani. Ismét szólt arról, hogy a világpolitikában kedvező változások történnek, amelyek nagyobb mozgási lehetőséget adnak Magyarországnak részére is a piaci spekulációval szemben, ui. „a piaci spekuláció csak magánérdekre és csak rövid távú haszonra törekszik, nincs benne hozzáadott érték, nem finanszíroz termelést, nem hoz létre értéket, ehelyett a meglévő értékeket csapolja meg.

Bizakodásra az ad okot, hogy a világgazdaságban bekövetkezett és most is zajló viharos változások végre mindenütt szembenézésre készítetik a politikai és a gazdasági vezetőket egyaránt ezzel a ténnyel. A világnak szembe kell néznie, ha tetszik, ha nem, hogy a piac mégsem működik magától helyesen, és önmagát sem tudja megvédeni a szabadjára engedett, globalizált spekulációtól. Szembe kell néznie azzal, hogy a spekuláció burjánzása folytán egy olyan pénzkapitalizmus alakult ki, amelyben immár a más pénzének a kockáztatása jelenti a normát” - fejtette ki Orbán Viktor - majd így folytatta:

„A világnak szembe kell néznie azzal, hogy ennek a pénzkapitalizmusnak a fő jellemzője és legnagyobb veszélye, hogy csak a jelen számít, a jövő nem. A jelentől elvárt magas hozam iránti túlzó igény a jövő állandó leértékeléséből táplálkozik. A spekuláció által föl hajtott hozamok leértékelik a jövőbeli bevételeket: minél magasabbra nőnek az előbbieket, annál inkább veszítenek értékükből az utóbbiak. Szembe kell néznie a világnak azzal, hogy az egész gondolatrendszer hamis.”

Végre jelentkezik a magyar politika terén a kapitalizmus megjelenési alakzatainak az osztályozása. Természetesen kell a külföldi nagytőke jelenléte, természetesen kell a nemzetközi hitel, kell a szabad piac, áru, munkaerő, információ

szabad áramlása, mert ez mind velejárója az ország gazdasági élete beépülésének a világgazdaságba.

Orbán Viktor a megoldást abban látja, hogy el kell vetni azt a téves elméletet, miszerint az állam beavatkozása a gazdaság ügyeibe felesleges és káros. Ez az elgondolás azért téves, mert a nemzetgazdaságok a munka és a termelés szempontjait tekintik alapvető követelménynek, szemben a globális rendszerekkel, amelyek manipulációval és spekulációval foglalkoznak. Csakis állami beavatkozással érhető el az erős és egészséges nemzetgazdaság.

„Miközben a világgazdaság a spekuláció okozta megrázkódtatásoktól szenved, aközben a magyar nemzetgazdaság életét még egy sajátos magyar tehertétel is keseríti. És ez a mondanandó lényege. Ugyanis Magyarországon nem az a helyzet, ami a világban, mert az elmúlt években Magyarországon nem ugyanaz a folyamat ment végbe, mint a nagyvilágban. Magyarországon ui. nemcsak a piacon jelentkező spekuláció, hanem a politikában is. És ez, mármint a politikai spekuláció láthatóan még veszélyesebb, és még nagyobb károkat okoz, mint a piaci spekuláció.”

„Az én föl fogásom szerint a politikai spekuláció körébe tartoznak a különféle privatizációs ügyletek is, amelyeknek bevételeit a kormányzat sohasem a magyar gazdaság élénkítésére fordította.

Vagy gondolhatunk a politikai spekuláció részeként a nyakló nélkül föl vett külföldi hitelekre, amely külföldi hitelekkel a magyar termelőgazdaság szintén nem látott semmit. De ami talán még ennél is nagyobb baj, és a legsúlyosabb kár, amit a politikai spekuláció okozott a mi hazánknak, az az, hogy mostanra az emberek egész egyszerűen nem hisznek a magyar gazdaságban. Régóta azt tapasztalják, nem érdemes vállalkozni, nem érdemes dolgozni, nem érdemes becsületes munkából és vállalkozásból jutni valamire - leginkább ügyeskedni meg spekulálni érdemes. Ezért mennek el egyre nagyobb számban a tehetséges és ambiciózus fiatalok, ezért menekül a külföldi tőke is immár; sőt most már magyar vállalkozók is azért keresnek más országban cégközpontokat maguknak, mert egész egyszerűen már ők is egyre kevésbé vagy egyáltalán nem hisznek a saját, hazai, vagyis magyar gazdaságukban.”

Sok támadás éri Orbán Viktort, hogy nem ad részletes programot. Amit a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara Gazdasági évnyitóján elmondott, az olyan program, aminek a részletei maguktól értődőek. A magyar gazdaságot nemzeti alapra kell helyezni. A magyar kapitalizmusnak elkötelezettek magyar érdekeinek, nemzetinek kell lennie. ■

(Rövidítve. Kiemelések tőlünk, Szerk.)

Saáry Éva (Lugano):

Kéthetes izlandi körutam befejeztével még egy szabad napot töltök **Reykjavíkban**, a világ legészakibb fővárosában, a Loftleidir (azaz repülő-) hotel - számomra pillanatnyilag túlcivilizált, steril csöndjében.

Reykjavik

Fotó archív

Előtte a felhőalakzatait oly gyakran változtató ég és a föl-leszálló kis repülőgépek sziluettei; mert ez itt (s mindjárt a probléma közepébe kerülünk!) belföldi repülőter. Innen **Húsavíkba**, **Akureyribe**, a **Mývatn**-rezervátumba s az Izland partjai körül elhelyezkedő, tüneményes gyorsasággal keletkező s néha „varázsütésre” eltűnő, apró, vulkáni szigetecskékre lehet utazni. A vasút ismeretlen fogalom, s a szigeten - hézag nélkül! - körülvivő autótutat is csak 1970-ben, az Izlandi Köztársaság megalakításának 1100 éves jubileumára csinálták meg.

Út? - No, nem éppen autósútráda. Csúpan egyes, rövid szakaszokon rendelkezik burkolattal, másutt döngölt homok, kavics alkotják az alapját. Hol hirtelen megdagadt, szürkén örvénylő gleccservizek temetik maguk alá, hol a fekete vulkáni por... Némi forrón felsistergő gejzírek lehelete omlasztja, máskor a földrengés, vagy a kiömlő láva szakítja darabokra...

Valljuk be, nem sokat tudunk Izlandról, erről a 103.000 km² területű, Norvégia és Grönland közt félúton fekvő nagy, vulkáni szigetről, amelynek északi csücskétől alig pár kilométer távolságra fut az Északi Sarkkör, s ahol nyáron állandó világosság, télen majd állandó sötétség uralkodik (karácsony táján csak 2 órát tart a fény!). Pedig az első viking 840 táján tette lábát a déli öblök egyikének sziklás partjára, s így esett, hogy „millenniumukat” 20 esztendővel előbb ünnepelték, mint mi.

Azt sem tudjuk (miként én sem tudtam korábban), hogy az ország óthatod része lakatlan, s a 210.000 emberből, aki több mint ezer év küzdelme után megmaradt (tizedelte őket a fekete himlő, a pestis, a kivándorlás!) 85.000 az ország fővárosában él. Történelmük - akárcsak a miénk - szabadságküzdelmek sorozata. Előbb a norvégok, aztán a dánok nyomták el, zsákmányolták ki őket, s teljes függetlenségüket csak 1944-ben tudták elnyerni. (Ezért van az, hogy az izlandi küldött mindig nagy megértést tanúsít az Egyesült Nemzetek Szervezetében az Erdélyben szenvedő, majd

2 millió magyar sorsa iránt. Ha valaki, akkor ő igazán képes megérteni, miről van szó).

Gondoljuk el: egy maroknyi nép, amely idegen uralom, természeti katasztrófák nagy megpróbáltatásai ellenére - él! És nem is akárhogyan. Itt, az elszórt, apró tanyákon is mindenütt pislákol a kultúra fénye! Láttam a ma falumúzeummá átalakított, tőzegfalú, mohával-füvel benőtt fedelű egykori parasztházakat. Az ágyak túl rövidék ahhoz, hogy egy felnőtt ember kinyújtózhassék bennük, de mindenütt van egy parányi harmónium, icipici íróasztal, faragott sakktabla, könyvespolc (Izland, többek között a költők hazája! Norvég, dán királyok innen hozták dalnokaikat. A ságák és az eddák világhíresek), s természetesen rokka, szövőszék, sajtár, vajköpülő. A férfiak nyáron a tengerre jártak halászni a bizonytalan bárkákon, télen viszont zenéltek, olvastak. Az asszonyok nyírták a birkát, szőttek, fontak. Mindezt a jégverem-szobákban (fűtési lehetőségeknek a nyomát sem láttam), fűtülő orkán zenéje mellett, hónapokig tartó sötétségben, öles hóban... Szinte elképzelhetetlen! (A skanzen-házak falán lévő, barnára színezett régi fényképekről széles pofacsontú, nyílt homlokú, büszke és kemény tekintetű férfiak és asszonyok néznek ránk.)

Fotó Saáry

Mégis, aki Izlandra érkezik, elsősorban nem az emberiség (egy nép), hanem a Föld történetével találja magát szemközt, s olyan dolgokról kénytelen elmélkedni, amelyekről másutt (templomok, paloták, várak árnyékában, ahol a kultúra és civilizáció hatalmas vitathatatlan tünik) nem szokott.

Tudjuk-e, hogy a szilárd földkéreg, amelyen mi oly nagyhangúan handabandázunk (!), az alatta lévő, forró magma tömegéhez viszonyítva olyan vékony csak, mint a tojás héja? A tudósok évszázadok óta vitatkoznak rajta, hogy a Föld hűlőben van-e, vagy melegedőben, tágulóban vagy zsugorodóban, de azt hiszem, ez az a kérdés, amire nyugodtan rámondhatjuk, hogy *ignoramus et ignorabimus* (vagyis nem tudjuk, és talán sohasem fogjuk megtudni). Sokkal megfontolandóbb Karinthy Frigyes világképe, amit az Utazás Faramidóba című írásában fogalmaz meg: az ember csúpan betegsége a Földnek; mindaz, amit itt (a tojáshejőn) teremtetünk - baktériumtenyészet...

A sziget körüljárása - földtani zárandoklat. Az utazó minden vízesésnél (monumentálisnál monumentálisabbak!),

JÉGSZIKLÁK ÉS TŰZHEGYEK

- földtani zárandoklat Izland szigetére -

minden, az eget „abroncsként” átfogó szivárványnál fölkiált: - Ennél szebbet, ennél érdekesebbet már úgysem fogok látni!

Aztán újabb és újabb csodák jönnek. Az egyik fölülmúlja a másikat.

Izlandon végigkísérhetjük a vulkáni működés minden fázisát (valóságos geológiai képeskönyv; a földtan rajongóinak paradicsoma!); az egészen friss kitörésektől (még parázslék, füstölög a sötét massa), a zöld-szürke mohaszőnyeggel borított, kétháromszázéves, dermedt lávamezőkig, a földtörténeti múltba vesző erupciók koporsó formájú bazalt-hegyeiig (Badacsonyi!), a tengerbe csorgott s hirtelen megdermedt láva alkotta torzfigurákig, s a csodálatos „modern” műalkotássá rendeződött bazaltoszlopokig, „bazaltorgonákig”... de a szürke hamuhegyekig, szurokfekete por-sivatagokig is!

Fotó Saáry

Sohasem gondoltam (reméltem!), hogy mindazt, amiről az egyetemen szeretett professzoraimtól (Mauritz Bélától, Vadász Elemértől) hallottam, egyszer a valóságban is meg fogom látni! (Nekünk, akkori geológushallgatóknak, nem adatott meg a lehetőség, hogy - minimális pénzzel ugyan a zsebünkben, de - hátizsákkal, sátorral vágjunk neki az ismeretlennek, mint ahogyan a mai nyugati fiatalok teszik!)

Allni a gejzírek torkánál - fortyogásban, sistergésben -, s figyelni, ahogyan egyre dagad-dagad, majd hirtelen 50-60 méter magasra szökken a forró ár, olyan látványosság, aminek bámulatát alig lehet abbahagyni! Másutt nagy kúrtökből tör elő - iszonyú robajjal, sivítással - a fehér gőzfelleg; úgyannyira, hogy (japán szakemberek bevonásával) geotermikus erőművek létesítését kezdték meg! (Igaz, az ott dolgozó embereknek állandó készségben kell lenniük, hiszen bármikor kitörhet a közeli vulkán, s akkor 20 perc leforgása alatt ki kell üríteniük a terepet!)

Beszélek a sárgán-vörösen fröcskölő iszapvulkánokról (solfatárakról), amelyeket a pokol „kénköves büze” leng körül?! A vigyázatlan turistát, aki a földön szürkélő föltba belelép, súlyos égési sebekkel kell kórházba szállítani.

De nemcsak „tűz” van Izlandon. A sziget délkeleti részére hatalmas, fagyos kézként tenyerel rá a **Vatnajökull**, Európa legnagyobb kiterjedésű (8400 km²) gleccsere. Hosszú ujjai, hegymagasságú végmorénákat tolvá maguk előtt, majd mindenütt a

tengerig érnek. Jámi az átkristályosodott, fekete közárványoktól tarka felületeken, riasztó hasadékok és kéken ragyogó jégziklák között, vagy kis indiánkenun siklani a gleccsertóba merült jéghegyek labirintusában, a nagy-nagy simaságban és csöndben - leírható, érzékeltethető-e?

Fotó Saáry

Végül, mindezeket túl - mintha semmi sem történt volna, semmi sem történe!-, az élet szelíd, idilli képei: a parti bazalt-falak odvaiban tarkafejű bűvárpapagájok laknak, a hullámverés marta sziklák közt fókák fogócskáznak, a gyérfűvű mezőkön pedig vígan legelésznek a hosszúfarkú, kócos, tarka pónilovak és fehér-fekete birkák, amelyek az első hidegek idején már maguktól összegyűlnek a csillagformájú karamokban, hogy téli szállásaikra vigyék őket.

Izlandnak, a gyapjún kívül, legfőbb bevételi forrása a hal. A bálnavadászat betiltásáról (korlátozásáról) állandó nemzetközi vita folyik, de a többi fajta (például a hering és a lazac) is fogyóban van, ami részben az orosz rablógazdálkodás következménye.

- Hajóikkal lehorgonyoznak a mi halászati zónánk határán, s valósággal kiszívják mindent a mi vizeinkből is - panasolja egy izlandi halászmester. - Óriás, úszó gyárak ezek a hajók. A földolgozást is rajtuk végzik. A halak már dobozokba rakva, eladásra készen kerülnek a kikötőkbe.

De keleti tengeraltjárók is ólálkodnak állandóan a sziget körül, amelyen a NATO fontos bázisa, radarállomása van. (Ez utóbbit bárki büntetlenül megközelítheti, sőt le is fényképezheti!)

Szerencsére, Izland népe nem hajlik a kommunizmusra. Az erkölcsök megrontásához sem fűződik senkinek különösebb érdeke. A fiatalok nemhogy kábítószert, de még alkoholt sem igen fogyasztanak. Utazásom két hete alatt magam is hol sült, hol főtt halon, krumplin, salátának nevezett, ízetlen gezemecén (néha-néha birkahúson) és jó, hideg izlandi vízen éltem, amitől nagy józanság és hűvösség üli meg az ember gyomrát.

A levegő szennyezett, átlátszó. Fölmenve a **Reykjavík** „füstölög” öblét uraló fehér templom, a Hallgrímskirkja 74,5 m magas tornyába, olyan éles képet kapunk, mintha gyerekes gonddal megrajzolt, naiv festményt nézegetnénk. A gyakori földrengések miatt alacsonyra épített, nagy területen szétszórt házak hullámbádoggal bevont falai, palatetői harsány színekben pompáznak, akárcsak a *Monopoly* játék elemei.

Hallgrímskirkja Fotó archív

Alant, a hajója orrán dacosan álló viking, az Amerikát immár 1000-ben fölfedező („Vinland”-ra keresztele) Leif Erikson bronzszobra zöld patinával fénylik, s ahogy egymásután megszólalnak a hangok, zúgásukat öblös hangon veri vissza a tenger...

Leif Erikson Fotó archív

[A nagy vulkáni kitörés kapcsán különösen érdekes a szerző korábbi izlandi útirajza. Szerk.]

Fotó Clarin

A BACIFI név alatt megtartott nemzetközi filmfesztiválon több száz film között két magyar filmet is bemutattak. A „Hanky Panky” című, az I. VH utáni magyar emigrációról szóló dokument-kollázs eléggé gyöngének mutatkozott, de a háromszor előadott **„Hungary, Puskás”** viszont annál jobban sikerült. Ezequiel Fernández Moores a *La Nación*-ban [ápr. 21-i sportmelléklet. Szerk.] hosszasan méltatta a filmet, de érdemes néhány ott nem említett mozzanatot ismertetni. (I. SP II.o.)

Az első képeken látható a családi házuk melletti kispesti grund, ahol az 1927-ben született Puskás „Öcsi” már majdnem övodás kora óta minden délután rugta a „labdát”, az első években csak homokkal töltött lyukas harisnyákat, mert nem volt pénzük valódi labdára. 15 évesen már 1.

Hungary, Puskás

osztályú játékos lett, 18 éves korában az I. háború utáni magyar-osztrák meccsben mutatkozott be a válogatottban, amelynek nélkülözhetetlen tagja maradt az 1956-os forradalom utáni emigrációjáig. A kommunista kormány alatt a játékosok elvben amatőrök maradtak (egy meccsért 4 dollár pótlék járt!), de megengedték nekik, hogy külföldi túsájkáról kofferszámba hozzanak be csempészholmit. A legjobb, egyúttal katonatiszteknek kinevezett játékosokat a Honvéd csapatba igazolták le és kötelezték őket minden héten ideológiai kiképzéseken is részt venni, amelyekről Puskás felettesei neki a legrosszabb jegyeket adták, és a dokumentfilmen láthatóan a „honvéd” futballisták teljes unalmát váltották ki.

Nagyon érdekessé teszi a filmet az időbeli dokumentfilmek bevágása, jelenetekkel Budapest ostromáról, az 1956-os forradalomról, a csapat buszutasításairól és persze a fontosabb meccsek részleteiről.

Kitűnőek az interjúk, angolul az első angol-magyar Wembley meccs alkalmából (a híres 6:3 eredménnyel), spanyolul, amikor Puskás Madridban élt, görögül, portugálul és olaszul, ahol Puskás sikeres játékosként vagy később edzőként működött. A későbbi években az 1953-ban más nyelven még egy szót sem tudó Puskás már elég jól beszélt spanyolul, olaszul és angolul. Kortársai csak a legjobban vélekedtek róla, madridi szomszédjai, háztartási alkalmazottai imádták, Görögországban az ország legjobb edzőjének nyilvánították, halála után a Real Madrid a klub történetének a legjobb játékosává nevezte ki. Többek között Di Stefano klubtársa és Pelé szerint minden idők legjobb futballistája hunyt el 2006-ban hosszas betegség után egy budapesti kórházban. Róla van elnevezve a budapesti nemzetközi futballstadion. Csak dicsőséget hozott a magyar névre.

Székács Miklós

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Árpádfalva (2., befejező rész)

Májusi számunkban közöltük ennek a brazíliai São Paulo állam legnyugatibb részén fekvő, eredetileg magyar településnek a „régí időről” szóló elbeszélését. Most a jelenről szól beszámoló.

A volt Árpádfalva település közigazgatásilag Presidente Epitácio városhoz tartozott.

2010 januárjában ünnepélyes meghívó érkezett Presidente Epitácio-ból, a Secretário de Turismo aláírásával: „Megemlékezéseket szervezünk Árpádfalva 90. évfordulója alkalmából. A Polgármesteri Hivatal és a Városi Tanács megtisztelve éreznék magukat az Önök jelenlétével.” (A Prefeitura e Câmara de Vereadores sentir-se-ão honrados com a vossa presença...)

A meghívó a táncsoportnak szólt. Kiss Tomi kapta kézhez, de ők éppen indulni készültek a montevideói 10. Dél-amerikai Magyar Néptáncfesztiválra. Tomi okosan szétküldte a meghívót többeknek, Pilleréknek is, akik rögtön fellelkesedtek. Meg akartuk ismerni ezt a régi magyar települést, amiről már sokat hallottunk! Le is utaztunk Árpádfalvára.

Háromnapos ünnepséget rendeztek. Első nap ünnepélyes mise, utána magyaros ebéd, rétes és beiglivel utótételnek. Az ebéd alatt sorsolás, ahol a nyeremények fél disznók voltak - szerencsére a mi számunkat nem húzták ki. Ebéd után magyar tánc. - Te jó ég, milyen lesz!?

Az Árpádfalviak - nem saját hibájukból! - olasz zenére járnak magyar táncot...

Maga a tánc nem volt rossz, mert szép, piros-félszöld ruhában táncolt a csinos 3 lány és 3 legény - de olasz tarantella zenére... A táncvezetőt, egy igen ügyesen táncoló fekete fiút megkérdeztem, hogy honnan vették ezt a zenét - hát azt mondták neki, hogy ez „magyar zene”. Nos, tüstént kezelésbe vettem a fiút. Lemásolta a múlt fesztiválról készített DVD-keket, amiket mutatóba magammal vittem. Ezt aztán közösen megnéztük, én egy kicsit magyaráztam és rögtön meghívtam, hogy jöjjön fel egy hétvégére São Paulo-ba. A Pántlika csoport vállalta, hogy foglalkozik vele. Érdekes, mert a mozgásukról lehetett látni, hogy tehetséges táncosok. A „magyar” tánc után ui. eljártak egy remek szambát, ami profinak volt mondható.

Natal, az árpádfalvi táncnánár, feszülten tanulmányozza DVD-ről a Pántlika és a Regös táncait. Piller Éva magyaráz, a Secretária de Cultura figyel

A fekete fiú, névszerint **Natal**, tánckurzusokat végzett. A Secretaria de Culturának alkalmazottja és a város minden ünnepségén, eseményén, ahol kell a tánc, ezt ő rendezi és koreografálja.

A lendületes szamba mindenkit megkapott!

Ezek után kijavítottuk a templom oltára fölött elhelyezett és a téren álló Krisztus szobor talpazatára irt magyar szövegeket. Mondtuk nekik: „Csak pár ékezet hiányzik...” Megkönnyebbülten legyintettek: „Ó, csak ékezet!” Dehát nem árultuk el nekik, hogy a magyar nyelvben milyen fontosak az ékezetek...

[Az eredeti szövegek: Az oltár fölött: AZ EN HAZAM IMADSAG HAZA. A templom előtti téren a kereszt talpazatán pedig: ISTEN DICSOECERE, EMELTETTEK, AZ ARPADFALVI RK ECYHAZKOZSEC TAGJAI 1949] (A kijavított szövegeket előző számunkban közöltük, képpel. Szerk.)

Másnap könyvbemutató volt: „Colônia Árpádfalva. Contexto histórico e a contribuição da Imigração húngara” - vagyis kiemelten a magyar bevándorlók hozzájárulása -, Suba Neuza tanulmánya. Ilyenek olvashatók benne: „Os húngaros, povo nômade, de sangue fenício e turco, expulso dos seus lugares de origem, sopê do Don, chegaram em 889 ao alto Danúbio e desceram à Polônia, guiados por Árpád...” (A magyar, nomád nép, föníciai és török vér keveréke, miután kiűztek a helyükről, a Don lábától, 889-ben a Duna felső folyásától lementek Lengyelországon Árpád vezetésével). Ez nyilván nem Suba Neuza saját hibája, de a történelem és földrajz tanáraié!

Az ünnepélyeskedések előtt mindig elénekelték a brazil himnusz és kérték, hogy mi énekeljük el a magyart. A mikrofonnal mindig hozzánk sietett egy személy, aki a szájunk elé tartotta a mikrofont. Észrevették és büszkén mondták nekünk, hogy a Mária néni, a közönség soraiból, velünk énekel! Kisült, hogy ez a Mária néni az egyetlen, aki magyarul tud, mégpedig aránylag jól. Ő sem született már Magyarországon, de járt a magyar iskolába, és otthon a család magyarul beszélt.

Harmadnap a 90 éves Árpádfalva tiszteletére kiadott emlékbélyeg bemutatása volt.

Az ünnepélysorozatra természetesen a magyar konzult is meghívták volt, e-mailen, de a meghívó sosem érkezett a címzett kezébe, mert a megszüntetett magyar konzulátus éppen költözésben volt Brazília városba. Árpádfalván pedig már minden meg volt szervezve, hogy a Câmara Municipal és a polgármester a magyar konzult ünnepélyesen Presidente Epitácio díszpolgárának nevezi ki. Ijedt telefonálások Pillerék részéről. Nagynehezen megtaláltuk **Misi Gyula** konzult, aki aztán telefonált és személyesen kimentette magát a rendezőségtől. De a nép és a sajtó erről nem szerzett tudomást. Így, amikor mi megérkeztünk az első eseményre, az ebédre, ahol kb. 100 ember nézett ránk várakozásteljesen és a sajtó fényképezőinek sortüze várt, minket néztek a konzulnak és feleségének. Hiába volt a jobbra-balra magyarázkodásunk, hogy mi a São Pauló-i magyar kolóniát képviseljük és nem vagyunk a konzulházaspár, ez már nem ért el mindenkit, és a helyi újságokban is mint a hivatalos magyar notabilitások jelentünk meg...

Este bemutatták a filmet, aminek a címe a programon „Vagvoq” volt. Persze nem értettük, de aztán megmagyarázták, hogy ez a szó azt jelenti brazilul, hogy „Saudades”. Tehát a cím „vágyok” volt, ami igazán „hönvagy” akart lenni... Utána még egy igen jó fűvőszene zenélt

Az árpádfalviak remek brass-bandje. A „kimondhatatlan” nevű Szűcs felvette amerikai dzsesszzenész-ideálja nevét: **Bill Duque**

a közönségnek. Vezetője egy igen tehetséges (úgy tudom *self-made*) zenész, aki Duke Ellington ihletére önmagát elnevezte **Bill Duque**-nak. Egy zenei kézikönyvet is irt. Bill Duque becsületes neve Szűcs. A napokban kaptam tőle e-mailt: szeretné a magyar zenét megismerni! És nagyszülei hazáját, Magyarországot is.

Jáki Ákost bizonyosan többen ismerik az AMH olvasói közül is! Ákost ui. felfedezte egy Mato Grosso-i magyar leszármazott nagycsalád, akik havonta kifizetik az útját.

Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól

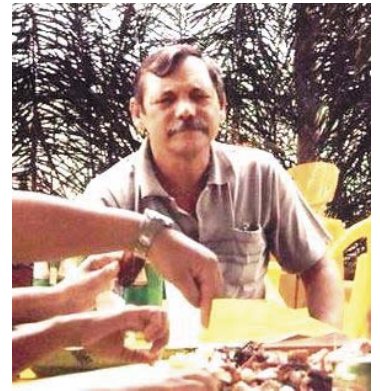
Így Ákos hosszú idő óta, rendszeresen odajár magyar-órákat adni. Egyik növendéke átjött Árpádfalvára, a 90 éves ünnepségekre. Meghatódtunk és elérékenyedtünk. Mi húzta ezt a fiút erre a magyar ünnepélyeskedésre?

Benyomáskeltő, 14 km hosszú híd visz át a Paranán, Mato Grosso-ba

Ezzel az egész árpádfalvi élménnyel tanultunk valamit.

Árpádfalva magyar leszármazottaiban az tartotta meg a magyar érzelmeket, hogy büszkének arra, hogy magyar leszármazottak. Ez olyan büszkeség, egyféle magyar öntudat, amit a szülei, nagyszülei talán ösztönösen - viselkedésükkel, elejtett szavakkal - átadtak nekik, így valahogy: „A magyarsághoz tartozás jó és nemes, ehhez ragaszkodni érdemes”. Mintegy örökölték a szülők, nagyszülők szeretetét, ragaszkodását a hazához... Ha a magyar nyelv itt el is veszett, de a lélek nem aludt ki! ■

Tagadhatatlanul magyar arc - akárcsak egy alföldi csikós...

HÍRFORGÁCSOK

Duna tv közvélemény-kutatás: A lakosság 70%-a támogatná a külhoni magyarok magyar állampolgárságát. A kettős állampolgárságról szóló indítvány elsőként azt rögzíti, hogy nemcsak születésénél fogva, hanem leszármazással is magyar állampolgárrá válik a magyar állampolgár gyermeke.

Csáky Pál, a szlovákiai Magyar Koalíció Pártjának elnöke: Túlzó és hisztérikus eljárás a szlovák miniszterelnök részéről nemzetbiztonsági kockázatot emlegetni annak vonatkozásában, hogy a magyar állam könnyített eljárással adná meg a magyar állampolgárságot a szlovákiai magyar kérelmezőknek is.

Tőkés László néppárti EP-képviselő [a magyar állampolgárság könnyített megadásának tervére]: Nem nagyon alkalmazkodik Szlovákia az európai környezetéhez. Ez a kérdés csak európai összefüggésben oldható meg, félre kell tenni minden hisztériakeltést.

Soltész Miklós, a Fidesz-KDNP népjóléti kabinetjének vezetője: Több ponton is változtatás várható a családpolitikában az új kormányzat alatt. A családi életre való nevelés fontos terepe lesz az iskola. A

fiatalokat - túl az eddigi „szexuális felvilágosításon” - sokkal komplexebb módon a családi élet örömeire és kihívásaira is próbálják majd felkészíteni.

Róna Péter közgazdász: Az adócsökkentés nem, csupán az adószervezet egyszerűsítése lehet időszerű a következő hónapokban.

Lányi András filozófus [Civil kezdeményezés Solyom László újabb államfői ciklusáért]: Az elmúlt években hihetetlen jelentősége volt annak, hogy az államfő meg tudott maradni szóban és tettben az alkotmányosság örökének. Akciókkal szeretnénk elérni, hogy mandátumának augusztusi lejáta után ismét Solyom Lászlót válassza államfővé a parlamenti többség.

Orbán Viktor: Komolyan gondolom, hogy az emberek forradalmat hajtottak végre, ha úgy tetszik, végül megfogadták Antall József tanácsát, aki azt mondta, hogy „tetszetek volna forradalmat csinálni!” Hát most tetszettünk! Bizonyosodott, hogy rendszert nem lehet váltani. Rendszer csak megdönteni lehet, s most ez megtörtént... Ilyen méretű győzelmet európai párt még nem ért el. (Forrás: MNO, MH, DUNA tv, Nszv, Beregi Hírlap, Nsz)

Így élünk, éldegélünk . . .

Igazi verőfényes tavaszi nap volt idén április 25-én délelőtt, amikor váratlanul régen nem hallott hangokat hozott a szél. Hangos csiviteléssel megjötték a fecskék. Leírtak egy kört a ház felett, majd óramű pontossággal beropültek a régen elhagyott fészekre. A beszélgetést már ott folytatták. Nem ismerem a nyelvjárásukat, de azt megértettem, hogy boldogok. S bár nagyon fáradtak lehettek, felrepültek újra a kék magyar égre táncot lejtteni, hogy tudtára adják a környéknek: megjöttek. Itt vannak. Megkezdik a munkát. Hozzáfognak a rendrakáshoz, a kártevők irtásához, utódok neveléséhez, tanításához. S ha gondoljuk, akár példát is vehetünk róluk.

S ezzel a pillanattal majdnem egy időben, Budapesten Orbán Viktor Fidesz elnök a sikeres választási eredmények birtokában, nemzetközi sajtótájékoztatót tartott. Elmondta, hogy mától vége van az oligarchák uralmának. Mától a magyar emberek érdeke az első. Mondott még egyebet is, de lényegében ebben a két mondatban benne van mindaz, amiért a magyar választópolgárok 67%-a rájuk adta szavazatát. Ekkora győzelmet parlamenti párt még nem aratott Európában. A *Le Monde* c. párizsi lap azt írta: Magyarországon forradalom történt a szavazófülkékben. S ebben aligha van túlzás. Forradalmiak az arányok, de az elvárások is azok.

Ha megdöbbenünk, hogy a Fidesz 67%-a mellé még 12 százaléknyi radikális magyar is csatlakozhatna, akik ugyanezt akarják, csak nagyobb nyomatékkal, akkor azt is mondhatnánk: Tényleg minden együtt van egy átfogó változáshoz.

A mindmáig meghatározó szerepű liberális média azonban máris úgy teszi fel a kérdést, hogy: miként fog majd a Fidesz a szélsőséges Jobbikhoz viszonyulni? S itt ebben a kis szóban van elrejtve a lényeg. Ez a jelzőszo a liberális guruk nagy találmánya. Húsz éve működik már. Mégpedig úgy, hogy ha előfordul valami aljas cselekedet a világban, akkor az eseményhez hozzácsatolják ezt a kis szót is: „szélsőséges”. Aztán, ha a politika porondján valakit, vagy valakiket, lehetetlenné akarnak tenni, akkor csak ezt a kis szót kell a kiszemelt áldozatra ragasztani, és a gyalogjáró magyar rögtön visszahőköl. Mert ugye - ki akar szélsőségesek közé keveredni?

Ami érdekes és elgondolkodtató: csalók, sikkasztók, szélhámosok, fajtalanok, politikai bűnözők, latrok, gengszterek, akik milliókat csaptak be, taszítottak kilátástalan helyzetbe, nyomorba, sohasem kapják meg ezt a megtisztelő címet!

S miután a Fidesz liberális tagozatának hullámhosszán is ezek a dallamok szállnak időnként, némi fenntartással kell fogadni az oligarchák uralmának végét. Ha ui. továbbra is az oligarchákat kiszolgáló hangadókhöz kell igazodni, akkor óvatosan szabad itt lelkesedni. No de hát nálunk így múlik még az idő. S így múlik több helyen Európa-szerte. Ezzel az irányzattal mostanság nem tanácsos szembe menetelni. Pláne kérdezősködni a dolgok okai felől, mert jön az inkvizíció. Olyan Galilei-féle példázatokkal pedig, hogy: Mégis mozog föld,- végképp nem szabad kísérletezni...

Talán vessünk egy pillantást a többi pártokra. Itt van mindjárt a nagybeteg MSZP, akiknek nyolc évi kormányzás után mindössze két egyéni körzetben sikerült győzni. A további parlamenti helyek ui. listáról származnak. Náluk bizony most jön el a hét szűk esztendő. Nemsokára itt az angyal a lángoló pallossal és megkezdődik a kiűzetés a Paradicsomból. S miután a rosszat lényegesen nehezebb megszokni, mint a jót, bizonyos, hogy elkezdődik a fogak csikorgatásának,

az elnyomott káromkodásoknak és a köpködéseknek az ideje.

Ma már mind gyakrabban hallani, hogy: ezt vagy azt nem így kellett volna. Bizony ez már olyan eső utáni köpönyeg keresés. Kár, hogy az MSZP-ben nincs tűzoltó, mert akkor tudták volna, hogy égő szénakazlat nem szabad megmenteni, mert ami megmarad belőle, az fogyaszthatatlan, és csak kerülgetni kell az idők során. Márpedig Lendvaiék még az utolsó pillanatokban is mentegették a menthetlent. Ahelyett, hogy az arra érdemeseket mentették volna... Mert hát legyünk tárgyilagosak: akadnak ott is hasznos, tehetséges emberek, akik most elsüllyednek ezzel a léket kapott dereglyével.

Ezzel ellentétben a Fidesznél rögtön megszabadultak azoktól, akikre valamiféle gyanú árnyéka vetült. Így járt Gumi-kalapácsos Oszkár is. Becsületes nevén: Molnár Oszkár, aki már két ciklusban is képviselte a Fideszt a parlamentben. Amúgy „civilben” Edelényben polgármester.

Molnár Oszkárnak az volt a bűne, hogy egy alkalommal - amikor feltehetően fárasztó nehéz napja volt - elpanaszolta egy odatévedt újságírónak, hogy tudomása van arról, miszerint környékükön némely cigányasszonyok szándékosan olyan gyógyszereket szednek, amitől szellemi fogyatékos utódot hoznak a világra. Sőt, olyanok is akadnak, akik a cél érdekében gumikalapáccsal verik a hasukat (ti. a magyar állam nagyobb támogatást fizet a szellemileg fogyatékos gyerekek után...).

Ez az utóbbi mondat aztán nagyot durrant. A témát felkapta a liberális média, s hatalmas rasszista színezetű léggömböt fújt belőle. Hiába hozakodtak elő többen is azzal, hogy ez a jelenség nem ismeretlen, már mások is elmondták korábban, megállapították, sőt meg is írták. A liberális sajtó erősebbnek bizonyult és sikerült Molnár Oszkár kabátlopási ügybe keverni. Ami ugye arról szól, hogy ha jól keverik a kártyákat, akkor egy idő után már senki se tudja pontosan, hogy kié volt a kabát, s ki is lopta el a kabátot...

A rosszul tájékozott pórnép pedig leegyszerűsíti a történeteket. Így ragadt Molnár Oszkár a Gumikalapácsos név, s ezzel együtt a szélsőséges gyanúja! Hát ezt a Fidesz nem vállalhatta föl. Ezért rövid úton megszabadultak egykori harcos társuktól. A dolgok bukjája az, hogy Molnár Oszkár ezek után a Jobbik támogatásával egyéni jelöltként mégis bejutott a parlamentbe...

A tanulmány értékű jelenség pedig itt van előttünk, mint egy megkerülhetetlen jéghegy. Illene valamit kezdeni vele - mivelhogy ez idáig gondjaink fő forrása volt a lényegkerülgetés. Akár korrajza is lehetne ez az eset a jelenkori magyar állapotok, társadalmi betegségek szőnyeg alá söprése leletének; amitől - úgy tűnik - nem tudunk szabadulni.

S bármi malíciával is gondolunk sokan az MDF kiesésére, kell ejteni érte néhány jó szót. Talán csak annyit, amit elfelejtettek a párt vezetői elmondani a nagy befutók keresése során. Nevezetesen azt, hogy Antall József kezéhez, kormánya tagjaihoz, egyetlen fillér közpénz nem tapadt! Ez az antalli örökség lényege. Nem ártott volna tán elmondani, hogy az Antall-kormány volt az egyetlen kormány, amely a húsz év alatt adott is valamit a nincstelenségnek, a megnyomorítottaknak. Olyan érték ez, amit öt Bokros Lajos és hét Habsburg György se képes felülmúlni.

Igaz, hogy 10%-os volt a kárpótlás, de abból a kevésből néhány százezren meg tudtak kapaszkodni, és el tudtak kezdeni egy új életet a semmiből. Ki tudja, talán azt is megjegyezhetnék volna, hogy a Fidesz - ha rajtuk áll - senkinek nem adott volna semmit! Elmondhatták volna, hogy az Antall-kormány hozta létre a Visegrádi

... (levélrészlet Magyarországról)

Szövetséget, aminek eljelentéktelenítése kapitális hiba volt. S ha az utódkormányok áptolták volna ezt a bátor kezdeményezést, ma nem tartanánk itt, ahol tartunk. Miután ez nem hangzott el, a nagy sürgésforgásban fontosabb dolgok akadtak, talán írjuk rá utólag az MDF koszorújára...

S akkor itt van előttünk az új párt, patyolatféhéren: az LMP. Senki nem tudja, honnan jöttek, kik ők valójában. Azt sem tudjuk, honnan volt az a temérdek pénzük, amivel kampányukat finanszírozták. Az is rejtély, hogy az USA nagykövete már akkor tudta sikeres szereplésüket, amikor az még nem volt köztudott. Hogy miért nekik gratulált először, s miért nem a győztes pártnak? Úgyhogy akár rejtélyek pártjának is nevezhetnénk a „Lehet Más a Politika” pártját, amit sokan máris úgy aposztrofálnak, hogy: Liberálisok Magyarországi Pártja... Van itt egy sor furcsaság az új gyerek körül. Ami bizonyos: nagyon jól jött nekik ez a földrengés; a kiábrándulás a szocialista táborból. Igaz, nem volt nehéz ezt kikövetkeztetni.

Mert az emberek többsége mégis csak úgy van, hogy: szavazna, szavazna, ha már itt az idő. No de kire is? Ellenségre ugye nem szabad. Hát így jött képbe az LMP - „ha ló nincs, hát számár is jó lesz” alapon. Fogadjuk el, hogy a lehetnések jó helyen voltak, jó időben... A többi pedig már a puding próbája lesz.

S most, amikor Sólyom László már hivatalosan is felkérte Orbán Viktort a kormányalakításra, s folynak a kormányalakítási tárgyalások, vége van az ünnepnek. Innen a dolgos hétköznapiak jönnek, amit fecskék szorgalmával kell percről-percre, napról-napra végigküzdeni. A létért, a jövő magyar nemzedékekért, elődeink iránti tisztelet okán, akik sokszor a végsőkig küzdve, életükkel fizetve ránk hagyományozták ezt a nehéz sorsot. Sokunknak már azokért kell dolgozni, akik tovább viszik majd a magyar szellemet, a magyar kultúrát, remélhetőleg több sikerrel, szerencsével, mint ami nekünk kijutott...

A munka tehát hatalmas, hiszen erkölcsi romokból kell feltápaszkodni megint, egy nagyon szegény országban, ahol majdnem minden mozgathatót eladtak, vagy elloptak. Úgyhogy ez a feltápaszkodás csak együtt sikerülhet. Reménykedjünk, hogy a kampány során kialakult viszályok ellenére a józan ész kerekedik felül, és sokan csatasorba állnak a nemzet felemelkedése ügyében; legyenek azok bármilyen fejfedőben, mellényben, papucsban vagy bakancsban. No és bizakodjunk abban, hogy „hivatásos jótévedőknek” ezúttal nem sikerül ismét éket verni magyar s magyar közé.

S itt van még a krónikásnak egy jó adag lecke, amire megint nem jutott már hely a nagy belpolitikai esemény miatt. Itt van a kimondhatatlan nevű izlandi vulkán, aminek kitörése hetekre megbénította Európa légi közlekedését. A károk milliárdokban mérhetőek. Állítólag a remélt gazdasági fellendülés is késni fog emiatt. S itt van a görög válság, ami megrendítette az eurót. S ha minden igaz, jön a következő állomás: Portugália. S vajon nekünk sikerül-e elkerülni az örvényt?

Mennyi sok minden vár még ránk!
Barkuti Jenő

A dél-izlandi Eyjafjallajokull vulkánleccser kitörése 2010. április 17-től kezdve hamuval szennyezi a levegőt kontinenseken át

(Fotó AP/Brynjar Gauti)

A hamu mindent befed - a tetőkről le kell kaparni a kormot (Seljavellir, Izland, 2010. ápr. 18 - Fotó Getty AFP Halldor Kolbeins)

[Gidon Spiro keményvonalas baloldali, de a kommunistákat nem kedveli. A Jobbikot sem. Évtizedek óta küzd a palesztin területek izraeli megszállása, az izraeli zsidó rasszizmus ellen, és Mordeháj Vaanunu barátjaként az izraeli atomerzénél fölszámolásáért. Jelen írásában frappáns választ ad a magyarországi választások eredménye miatt izraeli újságíróknak és politikusoknak.]

Gidon Spiro (Izrael): Minden hatodik ember

Magyarországon legutóbb parlamenti választás volt, amelyen szép eredményt ért el a neofasiszta párt. Izraelben az újságok szalagcímeiben hozták a hírt: „Minden hatodik ember” szavazott a zsidó- és cigánygyűlöletéről elhíresült szélsőjobb oldali pártra. Úgy látszik, hogy a zsidók ezt a sértést képtelenek elviselni, mármint azt, hogy zsidót és cigányt egyszerre is lehet gyűlölni. A nagyvilágban vannak olyan zsidók, beleértve az izraelieket is, akik minden követ megmozgatnak azért, hogy jól megkülönböztessék őket a cigányoktól.

Németországban pl. az ottani zsidó hitközség képes volt rávenni a német kormányt arra, hogy ne egy emlékművet állítsanak föl a zsidóknak és a cigányoknak, a népi áldozatainak, hanem külön-külön, nehogy a cigányok is odamenjenek a zsidók közelébe emlékezni.

Gondülő sarok

Egy fiatal vállalkozó fényűző irodát bérel, berendezi luxusbútorokkal, és beül a hatalmas íróasztal mögé. Egyszer belép az irodába egy férfi táskával a kezében. A vállalkozó hirtelen

felkapja a telefont és hangosan beszélni kezd. Repkednek a számok, a milliók, majd kisvártatva leteszi a kagylót és a férfihez fordul:

- Miben segíthetek? - kérdi.

Mire a másik: - Jöttem bekötni a telefont.

Mit hallott az AMH?

Lapzárta után: A jelen rovataunk szokott hangnemén ez alkalommal kénytelen vagyok valamit módosítani. Erre az események kényszere visz rá.

Általánosságban a sajtó szerepe nem szimpatikus szerep: akkor van értelme, ha képes **kritikus szemmel** figyelni. Az AMH-nak nevezett sajtóterméknek is van szerepe. Nézetem szerint elsősorban az, hogy **krónikása** legyen az argentinai magyar kolónia életének, és bejelentse a tervbe vett, elkövetkező eseményeket. De ugyanakkor - talán még nagyobb súllyal - a krónikás szerepének van más oldala is: a kritikus szemmel járó szerepét bővítenie kell azzal az igyekezettel, hogy olykor-olykor irányítson is, „ránca szedje” a kolóniát, annak élete folyását. **Ébresztő** legyen.

Ez nem könnyű föladat, de főképpen nem szimpatikus. Ha egy újság mindig csak tapsikol és mindent rendben talál, akkor - nézetem szerint - nem felel meg hivatásának. Másrészt, ha vállalja az „ébresztő” szerepét, ugyanakkor vállalnia kell annak alkalmasint nem szimpatikus voltát. Ha egy szerkesztő erre képtelen, akkor lépjen le.

Am fölmerül még egy faktor. Nevezetesen, hogy itt Argentínában kevesen vagyunk azok, akik még aktívan részt veszünk a kolonialis életben. Tehát ha még létezik egy magát szívesen **kapocs** szerepre hivatott sajtóorgánium, annak nem az a dolga, hogy civakodást teremtse gyér olvasói körében. Hanem mindamellett, hogy adott esetben kipellengérezze a

hiányosságokat, ezt csakis és kizárólag pozitív értelemben teszi. Vagyis: próbál javítani. Ez célkitűzés, és emelől nem szabad tágítani.

Lássuk hát, mit látott-hallott az AMH? A **Bicentenario**, Argentína születésének 200. évfordulója alkalmából a különböző kolóniák számára a május 23-ra meghirdetett fölvonuláson (l. AMH májusi szám SP rész 2.o.) a zuhogó eső ellenére óriási tömegek voltak jelen, ezt nagyon sokan viszont csak tévén át nézték. Nemcsak az egész ország, hanem a világ tévéje ide volt irányítva. Minden Argentínában letelepedett közösség fölvonulhatott, a bemondó szerint 4 ezren jelentkeztek 80 különböző kolóniából. Magyar részről, akik nem voltunk ott az Avenida 9 de Juliön feszülten figyeltük, mikor kerül ránk a sor. Nem hittünk szemünknek-fülünknek: a bemondótól döbbenet megtudtuk, hogy létszámunk 45 és 50 ezer (!...) között mozog - és hogy van 3 táncsoportunk. Ennyi.

A kamerák és a díspáholy előtt zenetánc nélkül sietve elvonuló maréknyi magyar láttára szívünk megtelt szomorúsággal, amelyet holmi utólag kapott langyos magyarázkodás aligha tud föloszlatni. Mert ellentétben a magyar csoportokát megelőző kolóniáktól, esetünkben se a múltunkról, se érkezésünk idejéről, se Argentína nagyságához való hozzájárulásainkról nem esett egyetlen szó sem. De még a jelenlegi intézményes életünkkel sem, így a szervezésért felelős csússzervezetünk neve sem hangzott el. Más túl a díspáholyon és a kamerákon volt aztán

tánc - de ez csak jóval odébb, kvázi utólag, szervezési fogyatékoságok miatt.

Megállapíthattuk: papíron kitűnően működünk, primán lamoszszozunk is, de amikor sokmillió tévéző szemé-füle előtt meg kellett mutassuk magunkat, bizony szégyenletesen csődöt mondtunk.

Úgy látom, a szokásos kolonialis események során sokan egyszerűen nem értették meg, nem mérték föl ennek a fontos szereplésnek a súlyát. **Senki sem volt eléggé fölvilágosító.** A „fiatalok” azt érezték csupán, hogy íme, megint „kirendelik őket”, hogy képviseljék az egész kolóniát. Egymásközt „kisorsolták”, ki megy el fölvonulni 23-án, és ki megy majd 30-án a Német temetőbe, a Hősök Napján sorfalat állni... pedig az egy évente megismélt kötelesség. Akik 23-án mentek el, a nagy fölhajtás láttán örültek, hogy ott voltak, és hogy Argentína nagy ünnepén képviselhették a magyarságot.

Lehet, hogy így volt. Azonban - *hic et nunc* - itt és most! - Argentína keletkezésének 200. évfordulóján - „erősen gyengélkedtünk”. Argentína, befogadó országunk, választott hazánk előtt nem tisztelegtünk, vissza nem térő pillanatban nem tudtuk feléje kellő számban kimutatni szeretetünket.

Ehhez a szerkesztőhöz máris jó néhány közlendő levél futott be, magyarul is, spanyolul is. A lényegesebbeket a következő számunkban közzé tesszük. Addig is

Magyar az, akinék fáj!

Trianon!

Az 1920-as gyászos kényszer-békeszerződés 90. évfordulóján: **Emlékezzünk!** Június 6, vasárnap, 17 óra **Hungária** Leggyünk ott mindnyájan!

azonban kérem kedves Olvasóimat, ne fordítsák energiájukat az egymásra való újjal mutogatásra, ne civakodjanak. A szerkesztővel sem. Hanem **egyese**k, akik **felelősebbek, mint mások**, szálljanak magukba. Ezt a visszahozhatatlan eseményt már nem lehet jóvá tenni. De igenis lehet javítani sokmindenen a jövőre nézve. Hogy lehet az, hogy Intézményeink nem voltak képviselve a fölvonuláson? Hogy lehet az, hogy összesen 25-30 személyt láttunk? Hogy lehet az, hogy a bemondó a kolónia összességére nézve egy hiányosnál is hiányosabb szöveget olvasott be rólunk? **Mit, hol hibáztunk?**

Optimistán fejezzem be? Ez most alaposan félresikerült. De sebj, majd a **Tricentenario**ra biztos minden jobban megy! **Haynalné Kesserű Zsuzsánna** (A hozzászólásokat közöljük a júliusi számban.)

Betegeink

- **v. Ladányi Domi** felesége **Saci** április 26-án hajnali fél három körül légzési nehézségekkel rosszul lett. Az orvos rögtön kórházba utalta be, ahol intenzív állomásra került. Szerencsére a gyors intézkedés még időben történt, mert akut tüdőödémát diagnosztizáltak, amely 5 nap után szerencsésen fölengedett. Május 4-én este hazaengedték. Még nagyon gyenge és nagyon kell vigyáznia, hogy ne ideoesítse föl magát. Szerető férje lányával egyetemben most mindenre jobban vigyáz, mint valaha. Szívükből kívánunk teljes gyógyulást!

- **Redl Isa** május 20-án a Szent László Iskolában összeesett, súlyos agyvérzéssel szállították kórházba. Csodával határos módon haladt eddig fölépülése, már aznap estére tudott valamit beszélni, és azóta rohamosan javul, szerencsére kezeit, lábait, ujjait remekül tudja mozgatni. Az erős szédülés és fejfájás is elmúlt. Kívánunk neki mielőbbi tökéletes meggyógyulást!

- **Czanyó Kata** gyomorvérzéssel került kórházba, de két sürgős vérátömlesztés után lényegesen jobban van. Erős szervezetének kívánunk kitartást és gyors javulást! Nemrég ünnepelte születésnapját kedves baráti körben, amikor Vasi Álmos „udvari költő” fölolvasta a tiszteletére írt kedves versét:

Katának

Összegyűlt ma délben
Apraja meg nagyja,
Mert Katának van ma
A születésnapja.
Virágot meg bonbont
Garmadával hoztak,
Remélem, hogy ezzel
Örömet okoztak.

Én is e pár sorral
Virágcsokor helyett
Kérek az ünneplők
Soraiban helyet
S kívánok Katának
Minden jót e napon.
A jó Isten éltesse!
S boldog legyél nagyon.

Szaporodás a magyar kolóniában:

Április 22-én 3,380 kilóval befutott a harmadik Szilvássy fiú: Ágoston, gyönyörű kisbaba. Mama Erzszi egyelőre nagyon fáradt, Papa Lőrinc Ignáccal és Tamással boldogok! Mi is velük, és szívükből gratulálunk a szép kis jövevényhez!

Események

- Múlt számunkban hírt adtunk **Collia Alex** esküvőjéről **Paola Manfredivel**. Az ifjú pár április 20-án indult mesés nászútra: Róma, Firenze, Velence, onnan hajón körútra: Dubrovnik, Korfu, Pireusz, Athén, Argostoli, Kotor (Montenegro), Ancona. Madridon át jönnek majd haza - lesz ám mit mesélni!

- Május 1-jén délben rendezte meg hagyományos **asadóját a Hungária** egyesület. **Papp Jenő** és **Zöldi Márton** elnök (kép) nagy szakértelemmel sütötte a legjobb

falatokat a nyílt roston. **Omar/Zoli** és családja gondoskodott a salátákról és a süteményekről. A ca. 100 fős vendégsereg főleg Olivos környékbeli magyarokból és sok argentin ismerősből állott, akik kitűnő hangulatban és étvágygal igen jól mulattak.

- Aznap a volt 68.sz. Szent Piroska lcs. tagjai, hosszú idő után ismét egy kellemes napot töltöttek együtt a Hungáriában. Megünnepezték Ólsavszky Kriszti, Barna Adri és Graul Mónika születésnapját. Hosszasan hozzájuk csatlakozott Rugonyi Attila is és a fiatalok élményeket idézték fel.

Elől a 3 ünnepelel:
b.-j.: Ólsavszky Krisztina,
Barna Adri,
Graul Mónika.
Hátul:
Szathmáry Irmí,
Szalay Ági,
Mizsey Zsuzsi,
Graul Trixi,
Rugonyi Attila,
Szentpétery Zizi

- A Boszorkányok sem voltak restek és a kitűnő alkalmat május 1-jén fölhasználták egyik tagjuk megünneplésére!

b.-j. állva:
Dombay Miklósné
Norma,
Bakcsyné Betty,
Lomniczyné Letti,
Zöldiné Cristina,
Kerekes Ági;
ülve:
Némethné Lenke,
Mayerné Irén,
az ünnepelel
Göndör Emma,
Lindqvistné Hapci,
Kesserűné Judit

- **Albertné Bíró Magdának** lányai **Ági** és **Zsuzsi** szép ünneplést rendeztek 90. születésnapjára április 17-én ostendei otthonukban. Magda néni nagyon élvezte, mivel

középen Albertné Bíró Magda,
balra húga, Péter Sándorné,
Bíró Márta és egy dédunoka

még fia **Ferkó** is Jujyból leutazott családostul, hogy az ünnepelel együtt lehessen gyermekeivel, unokáival és dédunokáival! Magda néni mindig is örül annak, hogy a Hungáriában kiakasztott gobelinjait (l. fenti képen) továbbra is sokan megsodálják!

EZ - AZ

- **Kunkelné Fényes Ildikó** LAMOSZSZ elnökszszony hivatalos meghívót kapott dr. Sólyom László köztársasági elnök protokoll főosztályáról a magyarországi a választások utáni új Országgyűlés alakuló ülésére az Országházba, május 14-re. Köztudott, hogy órára pontosan ugyanakkor kezdődött meg nálunk a LAMOSZSZ első Találkozója. Kunkelné elnökölt. (l. beszámoló 2.o.)

- Egy nekünk is kedves társaság gyűlt össze az északi féltekén májusban esedékes Anyák Napi ünnepre Manhattanben (képen b.-j.): **Leővey Kati Morgó, Dietzné Barnes-Dömötör Katalin, Némethy Mária, Dömötör Éva, Némethy Keszű Judit, Brockné Leővey Annamária Buksi.**

Másnap pedig **Buksi 2. Master's**-ét ünnepeleltek: most már **Paliative Care Nurse Practitioner**, ez USA-ban a legmagasabb ápolónői rang, orvosságot is előírhat! **Brava, Buksi!**

- Kedves látogató érkezett közénk Sydneyből: **Prof. Dr. Ábel András-Bandi** ny. egyetemi tanár, akinek repülőmérnöki szakmáján kívül sokszínű, széles érdeklődési köre van és kidolgozott szakterületei, amelyekről a Püski kiadónál könyvei jelentek meg. Rögtönzött előadást szerveztünk neki a Hungáriában, ahol megtudtuk, miért is lett Japán atombombázva - „az igazi ok”!

Utána a hangulatos társasvacsera alatt még a Földünk fölmelegedésének kérdését is érdekfeszítően taglalta. Könyvei kikölcsönözhetőek a HKK-ból - melegen ajánljuk!

Prof. Dr. Ábel András,
lányával, Anitával

- A Katolikus Magyarok Szövetségének elnöke, **Fóthy István** feleségével, **Judith**tal és lánya **Erzsébet Lumpival** meg a három kislánnyal részt vett Csíksomlyón az idei búcsún május 22-én. István, akit a DUNA tv interjúvölt mint „a legmesszebről érkezett zárandokot”, ott láthatóan erős meghatódottsággal küzdve emlegette föl az emigrációba kijött 12 Angolkisasszonyt, akik Plátanost megalapították, az 1956 után kijött P. Domonkos Lászlót, akinek nagy érdeme a Mindszentynum megalapozása, kiemelve dr. Theész János és Simon Péter díszfaragó, két székelyember érdemét abban, hogy a buenosi közösségnek is van Csíksomlyói Madonnája hü képmásban fából, így bárki helybelileg is eljárhat az évi zárandoklásra!

<http://www.dunatv.hu/musor/vidoeotar?vid=633564>

(BGT és HKZS)

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: **Bonczos Zsuzsa**)

- Ha körülnézünk a nagyvilágban, kétségtelenül **Görögország** államcsődje és ennek folytán az Európai Unió gazdasági alapjának, az eurónak meg-ingása a legkomolyabb és legfontosabb hír, amiről a világsajtó részletesen tájékoztatott bennünket. Jóllehet ez a hír a világ legrégebbi gazdasági és politikai központját felriasztotta 50 éve békésen szunnyadó álmából, minket itt a világ végén kevésbé, legfeljebb csak közvetve érint.

- **Magyarország** jövője, az Európai Unió belül, minden jel szerint jó úton halad. A Fidesz kétharmados győzelme lehetővé teszi, hogy kormányt alakítson és az új miniszterelnök elkezdhesse munkáját. Első intézkedései állítólag a kormánytagok számbeli és ezáltal az államháztartás csökkentésére irányulnak. Nagy könnyebbsége az új kormánynak, hogy Magyarország eddig nem lépett be az euró-övezetbe, és így remélhetőleg könnyebben átvészeli a jelenlegi krízist és tudja törleszteni ijesztő adósságát. Gazdasági szakértők szerint az EU krízisének oka, ami áterjedhet lassanként minden EU-tagországra, az, hogy túlságosan eladósodtak, mert lépést szeretnének tartani a nyugati nagyhatalmak szociális jólétével. Egy fejlődő ország nem tud liberális, szabad „piacgazdaság” politikával eleget tenni a szocialista államok ígértéinek, ahol az állam erején felül túlköltenek, saját politikai célkitűzései érdekében, anélkül, hogy erre elegendő saját fedezete lenne, vagy a közeljövőben lehetne.

- Az idén a *Bicentenario*, a 200 éves fennállás megemlékezésére Buenos Aires kormányzósága minden itt letelepedett nemzetiségű argentin polgárának központi Intézményét hivatalosan kérte fel, hogy vegyenek részt a hazafias rendezvényeken. Az Argentínai Magyar Intézmények Szövetsége (AMISZ) már hónapok óta összeköttetésben van az illetékes bizottságokkal és közvetíti mindazokat a lehetőségeket, ahol részt vehetünk. **Puricelliné Szabó Éva** AMISZ elnöknő hihetetlen türelemmel képviselte a magyarokat a gyűléseken, és közvetített. Jóllehet mi az olaszokhoz, spanyolokhoz, japánokhoz, stb. képest nagyon kevesen vagyunk, de látványos népviseletben, csinos fiatalokkal azért fel tudunk tűnni, mégpedig május 23-án a 9 de Juliön - a „világ legszélesebb sugárútján” - a felvonuló nemzetiségek árjában. A **Cserkészek, Remzések** és az **Oleander menyecskék** hőiesen vállalkoztak erre a szerepre.

Ugyancsak ilyen felhívásnak tett eleget az **Argentínai Magyar Hírlap** (Dél-Amerika egyetlen magyar nyelvű hírlapja) főszerkesztője, aki egyben a Hungáriában elhelyezett magyar levéltár áldozatkész alapítója és vezetője. A levéltár egy valódi kincse kolóniánknak. Messze földről jönnek vagy írnak kutatók, hogy t.k. az utolsó, Argentínában 1929-óta folyamatosan megjelenő magyar sajtóból gyűjthesse nek értékes történelmi vagy szociális adatokat. A Levéltár igazgatója ezekből válogatott mutatós példányszámokat, és egy muzeális értékű Remington írógépet, amit június 9 és 22 között megtekinthetünk a Salón de la Cultura (volt La Prensa palota, Avda. de Mayo 575) pompás felújított kiállítótermében. (lásd előző számunk *Mit Hallott az AMH?* rovatában).

- A május 1-ji hagyományos *asador*ról [l. *átellenes oldalon!*] tagjaink közül többen hiányoztak, mert nem akarták elmulasztani a New York-i Met operaszézen idei utolsó egyenesben vetített közvetítését egy belvárosi színházban, Rossini „Armida” című, nagyon ritkán előadott operáját. Ennek az operának bemutatásága azért olyan igényes és költséges, mert az egyetlen női szerepben Armida rendkívül nehéz áriáit kevés szóprán tudja úgy végigénekelni, mint a világhírű Renée Fleming. A szükséges 6 elsőrangú tenor sem volt könnyű egy alkalomra összehozni...

- Világiáró kedves támogatónk **Orbán László** lelkesen mesélte a kanadai téli Olimpia alatt szerzett élményeit. Habár minket a kanadai tél nagyon távolról érint, közel áll szívünkhöz László látogatása British Columbiában, Argentínából régen elvándorolt magyar barátoknál. Vancouver

- **Argentínában** az elmúlt hetekben lelki nyugalom nem rázta fel semmi nagy, új politikai esemény. Minden harc, vita, feljelentés, áskálódás már a 2011-es választásokra céloz... Ha figyelmesen olvassuk a napilapokat vagy nézzük a tévében a híreket, fényképeket, egyértelműen megállapíthatjuk, hogy a Kirchner kormánynak minden igyekezete, pénze és feltűnő külföldi szereplése ellenére sincs komoly esélye, hogy 2011-ben újraválásszák. Sajnos eddig még egyetlen vezéregyezés sem tűnt fel országunk két egén. Az ellenzéki pártok halogatják az egyezkedést és a társulást. Tehát türelemmel reménykedjünk egy jobb jövőben.

Argentína jelenlegi baráti köre. Cristina Fernández de Kirchner, Argentína elnöknőjét körülveszik elnöki elvtársai b.-j.: Evo Morales (Bolívia), Roosevelt Skerrit (Dominikai Köztársaság), Hugo Chávez (Venezuela), Raúl Castro (Kuba), Daniel Ortega (Nicaragua) (Fotó: La Nación)

- Argentína az idén fennállásának 200 éves jubileumát ünnepli. Ezek az ünneplések kitűnő alkalmat adnak

b.-j.: Orbán László, Pók Ákos és felesége

közeliében Victoriában családi összejövetelen vett részt **Pintér Őcsi** és **Pók Leila** házában, ahol jelen volt Leila öccse is, Pók Zoli fogorvos bácsi fia Ákos, aki Németországban él. Ezek az immár középkorú magyar barátok mind szívesen emlékeznek ifjú- és gyermekkorukra közöttünk, és szívélyes üdvözlőket küldik.

- Május 2-án a **Mindszentynum** kápolnájában felekezeti különbség nélkül szép számban jelentek meg a kolónia vidéki és városi hívei, hogy megemlékezzenek **Mindszenty József** hercegprímás 1975. május 6-án bekövetkezett halálának évfordulójáról. Ugyszintén emlékeztek **Domonkos páterre**, a katolikus gyülekezetet éveken keresztül hűen vezető pásztorára, akit 2005 májusában szólított magához Teremtője hosszú betegsége után egy székesfehérvári öregotthonban. A szentmisét **P. Mario**, a Guadalupe templom papja celebrálta és szép prédikációval fejezte be. Szeretett elhunytainkról egyetlen magyar szó nem emlékezett meg. **Fóthy István** elnök hónapokra Németországba távozott. Helyettesítették **Honfi János** alelnök és **Bobrik György** tb. elnök az egész tiszttikkal, akik a mise után **Paál Magdi** kiváló ebédjére szívélyesen meghívták az egész gyülekezetet. Legnagyobb örömünkre ezen a magyar nagykövét, **dr. Varga Koritár Pál** feleségével, **Erzsébettel** is részt vett. Két születésnap felköszöntő még hangulatosabbá tette a családi ebédet: dobostortával és pezsgővel ünnepeltük meg **Redl Isát** és **Trefán Erzsikét**.

b.-j.: Redl Isa, Trefán Erzsébet, Dr. Varga Koritár Pál, Honfi János, Varga Koritárné Betti, Paál Magdi, Bobrik György, Wagner Gabriella; ülve: Vattay Miklós (háttulról), Kovács Olga, Vattayné Kiss Ildikó

- Május 9-én a Magyar **Segélyegylet** a chilaverti **Szent István Otthonban** tartotta meg a rendkívüli, tisztújító közgyűlését. Hála a csodálatos koraörszi nap-sütésnek, 100 postázott meghívónak és a tagok érdeklődésének, ennyi résztvevőt eddig még egy közgyűlésen sem láttunk! Minden évben szívesen jönnek el a tagok közül a páratlan finom *asadora*, de mivel vezetőségi tisztikart csak 4-évente választanak, az érdeklődés most nagyobb volt. **Molnár László** elnökünk, aki 12 éve teljes odaadással, páratlan szorgalommal megmentette a Szent István Otthon becsületét, korára való tekintettel lemondott. Az igazgatósági tagok el sem tudták képzelni, hogyan tudják majd folytatni nélküle az Otthon vezetését, valahányszor lemondásával ijesztgette őket. Hihetetlen boldogsággal vették tudomásul, hogy a fiatalabb generációbelieliek közül, akiknek édesanyja évekig az otthonban élt, vagy él még most is, átvették a fáklyát.

1. sor b.-j.: Mayerné Siraky Irén, Lomniczyné Pejacevich Letti, Dr. Drexler András Ph.D. nagykövetségi tanácsos, szerző

Felelősséget mernek vállalni a szeretett Otthonért. Együtt fognak dolgozni nagyszerű igazgatónőnk, **Eva Rebechi de Moránnal**, aki egyedül már nem tud mindennek utánanézni. **Molnár László** mint tb. elnök továbbra is felügyeli az új, tervbevert építkezéseket, de az új elnöki tisztséget **Rugonyi Attila** vállalta. A régi Igazgatósági tagok mellé két fiatalasszonyt iktattak be: **Máthé Magdolnát** és **Juhász Karoldot**. Sajnos **Béres György**, aki több mint 12 éve nap mint nap az Otthonban segített, korára való tekintettel lemondott, de fiatalos fűrgeséggel továbbra is segíteni fog. **Molnár László** megható szavakkal búcsúzott az egybegyűlt tagoktól, **Rugonyi Attila** pedig örömmel néz elibe a reábizott nagy feladatnak. Idézem megható szavait: „Midőn először segítettem jó szívvel egy kórházban, azt gondoltam, hogy én adok. Utána jöttem rá, hogy mennyit kaptam.”

Molnár László Lékószónó elnök boldogan nyugt kezét Rugonyi Attila belépő elnöknek

Egy ilyen intézményben minden adománynál fontosabb a szeretet, amit az ember továbbadhat és amit mindig kamatoztól kap vissza. A bennlakó tagok nevében **Gombos Éva** szólalt fel és méltatta **Molnár László** elnök érdemeit.

- Végezetül jómagam a tagok nevében gratuláltam a kilépő és belépő elnököknek. Felkérésükre bejelentettem, hogy a magyar kormányhoz intézett kérvényünket egy korszerű felvonó megépítésére az erre hivatott miniszteri hivatal céladományként jóváhagyta. A terv kivitelezéséhez szükséges összeg 3.800.000 forint, ami kb. tizenkilencezer dollár, nagy örömkre befutott! Az otthon 1. emeletén a szép világos szobákat egy felvonó segítségével ki lehet majd használni a nehezen mozgók esetében is! **Demés Ferenc** egy komoly szakvállalat árajánlatát a kérvénnyel együtt, hitelesen igazolva, az AMISZ és a magyar nagykövetség közbenjárásával a határidő lejárta előtt el tudta juttatni március végén Magyarországra. Buenos Airesben az építészmérnökök a tervekkel és a mesteremberek készenlében állnak. A teps után mindenki pompás hangulatban, jó étvágygal sietett ebédelni. Idős testvéreink elegánsan, örömmel vettek részt az *asadon* is. Hála **Némethné Lenke** csodás salátá asztalainak, a húskészítő **Marcelo** szaktudásának, a cukrász **Palika** meleg rétesének és a jó vörösbornak, nagy vidámságban fejeződött be ez a nevezetes ünnep. A vezetők és az egész személyzet együttesen megállapította, hogy a munka valóban sok volt, de megérte!

- Május 14-15-16 hétvégén összejöttek nemcsak Argentína, hanem Dél-Amerika Magyar Intézményeinek vezető tagjai és Magyarországról a kormány 3 képviselője a **LAMOSZSZ 1. Küldöttgyűlésére** (l. 2.o.). Erről következő számunkban bővebben számolunk be. Itt azért említjük, hogy olvasóink lássák, hogy az elmúlt hetek minden hétvégét Buenos Airesben a magyarok együtt töltötték. Ez már igen! Bár kevesen vagyunk, igyekezzünk és munkálkodunk. Igen gyakran ugyanaz az áldozatkész személy kell több szerepben fellépjen, hogy a feladatoknak eleget tegyen...

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI
Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)

Alapító Védnökök:

Alitisz Constantino
 Eickertné Rubido-Zichy Antoinette
 Gorondi István és Edith
 Lomniczy József
 Monostoryné Kövesligethy Ildikó
 Mórincz Istvánné
 Papp Jenő
 Takács István (†)
 Zilahi Sebess Jenőné
 Bonczos Zsuzsanna
 Zombory István
 Zöldi Márton

2005-től 2009-ig
US\$ 100.-on felüli adományozók
 (ábécésorrend):

(5x) Dr. Alitisz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Dr. Orbán László - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†) - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa
 (4x) Erdődy József - Mórincz Istvánné
 (3x) Dóry Ilcsi - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Pejacsevich Alexis
 (2x) Dobosi Szabó Anikó - Gorondi István és Edith - N.N.
 (1x) Álvarez Zöldi Viktória - B.Á. (Kanada) - Dr. Besenyi Károly - Gosztonyi Attila - Groschmid Mária (Mo) - Jakab János (USA) - K.I. - Kalpakian Ervin - Mészáros Lászlóné, Angéla - N.N. - Sisa István (USA) - Zombory István

2010:

- Dobosi Szabó Anikó
 - Pejacsevich Alexis
 - Dr. Némethy Kesserű Judit
 - Magyar Református Egyház
 - Kalpakian Ervin
 - Z. Sebessné Bonczos Zsuzsa
 - Mészáros Lászlóné, Angéla
 - Alitisz Constantino
 - Kurhelec János
 - Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess
 - Gorondi István és Edith
 - Zöldi Viktória
 - Besenyi Károly
 - Mórincz Istvánné
 - Dóry Ilcsi
 - Luraschiné Földényi Judith

Hálásan köszönjük adományukat!

Kedves Előfizetőnk! Szívén viseli az AMH további megjelenését?

Kérjük, ne feledje meghosszabbítani előfizetését a címken közölt lejárási dátum szerint, és közölje velünk befizetésének módját és dátumát e-mail, faxon v. telefonon. A nyugtát a következő számmal küldjük.

Segítsen szerezni új előfizetőt, hirdetőt, és saját előfizetését 2 hónappal meghosszabbítsuk!

Köszönjük támogatását! **AMH**
 (54-11) 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES**IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES**

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@amet.com.ar

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithaynal@hotmail.com

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - rubicito87@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatvas@yahoo.com.ar -15-5703-1800

REGŐS MAGYAR NÉPTÁNCGYŰTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGŐS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386 susyfothy@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA

ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA** - slidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ÁLMOGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - hungariabuenosaires@gmail.com

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT ISTVÁN KOLLÉGIUM - COLEGIO SAN ESTEBAN. Anasagasti 202, (8400) San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4501-0543 - depatak@arnet.com.ar

"MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HÚNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMÉI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@fibertel.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vfierlo@fibertel.com.ar

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-522469 moka_retezar@yahoo.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK:
 - **COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEL. DU GRATY** - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- **VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MUTUOS** - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinelli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filpanicslili@gmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - zoltanhorogh@hotmail.com

Esta edición fue impresa en **IMPRESA ALFA BETA S.A. 4522-1855**

MAUSI SEBESS

*El instituto latinoamericano
 de artes culinarias
 más premiado del mundo*

*Sus certificados son un testimonio
 de calidad, refinamiento
 y estilo que lucen profesionales
 de 33 nacionalidades en 44 países
 del mundo*

Calidad mundial indiscutida

Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
 Tel.: 54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com - www.mausiweb.com

Desensyl
 Con Pluronic F-127 - Citrato Disódico - Bifluorado

► CREMA DENTAL DESENSIBILIZANTE

► ANTICARIES / ANTIPLACA

PRESENTACION: POMOS MULTILAMINADOS con 100 GRAMOS.

Gador
 Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

Meghívunk egy vidám estére!
COUNTRY MUSIC
 Június 5, szombat, 21.30
 Hungária (részletek a SP 2.o.)
 Jelenlétével a Z.I.K. Ösztöndíj-
 a sok útját támogatja!

Dra. Danacs Zsuzsanna
 ügyvéd

A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
 Mar del Plata
 Tel.: 0223-494-0339

susanadancs@sinectis.com.ar

Dra. Gabriela Szegödi
 Abogada

Estudio 4372-6844
 15-5026-4512

gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli

Médicos Psiquiatras

Consultorio:

15-5325-2078 4823-9347

Dr. Farkas Ferenc
 ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
 p. 10. of. 45, Buenos Aires
 Tel.: 4322-0902
 Kérjen órát

**"Kiművelt emberfők
 által tenni nagy
 nemzeté a magyart!"**

HKK
HUNGÁRIA
KÖNYVBARÁTOK
KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként
 19 - 21 óra. Hungária Egyesület
 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
 Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írárok nem fejezik ki szükség szerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
 - Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
 - Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailek beküldött írárok a közlésnél előnyben részesülnek.
 - Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

**A július-augusztus számra
 a lapzártá: június 10**

Anyag és hírek beküldésére
 (54-11) 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata

Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna

Rovatvezető Sebessné Bonczos Zsuzsa

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi

L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires

Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>

www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com